

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Bene Meditandi

Berzetti, Nicola

Coloniae Agrippinae, 1658

Modus excitandi, continuandi, & dilatandi affectus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56496)

per in hoc intentus fuit, ut necessitati-
bus proximi, sive corporalibus, sive
spiritualibus subveniret. & ego huc
usque dum nihil horum praesto, specio-
so tamen nomine imitatoris Christi
gloriarı audeo? &c. pari quoque
ratione, in aliis modis procedere
poterit, quotiescunque voluerit,
vel se ad hoc impelli senserit, post
discursum aliquem intellectus,
circa conditiones nonnullas per-
sonarum, verborum, vel actio-
num, ut supra dictum.

*Modi excitandi continuandi, & di-
larandi Affectus.*

H Actenus de motivis ad af-
fectus, quos optamus, in

volun-

voluntate excitandos aptis, diximus, nunc modos eosdem continuandi, dilatandi, & si opus fuerit, de novo suscitandi exponemus, numero sat magno, & ordine alphabetico, ut qui non sentit facilitatem in uno, altero utatur, & memoriæ magis consulatur; præsertim cum ex bono vel malo illorum usu magnam partem dependeat, ut quantum ad humanam spectat industriam, & suscitantur & conserventur affectus tempore meditationis.

Primus est *Affirmationis*, modo affirmando Deum esse magnum, & terribilem, ideoque metuendum. *Quoniam Dominus excelsus, terribilis, Rex magnus super*

omnem terram. modò esse amato-
rem suum, à quo sit regendus.
Quoniam hic est Deus, Deus noster in
aeternum, & in saeculum saeculi: ipse re-
get nos in saecula. alias beatum esse,
quem ad suum ministerium vo-
cavit Deus. Beatus quem elegisti &
assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis.
alias felicem esse qui Deum ha-
beat Dominam suam & adjuto-
rem: Beata gens cuius est Dominus
Deus eius, populus quem elegit in hæ-
reditatem sibi. beatus cuius Deus Ia-
cob adiutor eius, spes eius in Domino
Deo ipse. alias justè puniri, qui
peccavit: Iustus es Domine, & re-
ctum iudicium tuum: omnia quæ in-
cuxisti super nos, & universa quæ fe-
cisti nobis, in vero iudicio fecisti, in ve-

ritate & in iudicio induxisti omnia
 hac propter peccata nostra. alias alia
 affirmando sive de divinis perfe-
 ctionibus, sive de imperfectioni-
 bus propriis, sive de pulchritudi-
 ne virtutum, sive de turpitudine
 vitiorum, sive de magnitudine
 præmiorum, sive de gravitate
 pœnarum, &c.

Secundus est *Admirationis*,
 nunc admirando bonitatem, pa-
 tientiam, caritatem, Nomen, po-
 tentiam Dei: Domine Dominus no-
 ster, quam admirabile est nomen tuum
 in universâ terrâ? Domine Deus vir-
 tutum quis similis tibi? potens es Do-
 mine, & veritas tua in circuitu tuo.
 nunc propriam tepiditatem, ne-
 gligentiam; &c. nunc contem-

ptum tot sibi oblatorum a Deo
favorum & gratiarum, &c. nunc
tam parvi aestimatas à se tot, tam-
que manifestas Dei inspirationes
& superfluum in eis examinan-
discuram: *Quamdiu ponam consilia
in anima mea? nunc multitudinem
& frequentiam tentationum,*
quæ pacem turbant, & profe-
ctum impediunt, quærentes pro-
sternere hominem. *Quo usque ir-
ruitis in hominem? interficitis uni-
versos, tanquam parviti inclinatos,
& maceria depulsa! nunc alia, &c.*

Tertius benedictionis, benedi-
cendo Deum, quia exaudit ora-
tionem, & misericordiam exhi-
bet. *Benedictus Dominus, qui non
amovit orationem meam & miseri-*

cordiam suam à me, quia mirabilia operatur: Benedictus Dominus, Deus Israel, qui facit mirabilia Magna solus; quia visitat atque ex captivitate liberat servos suos. Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit & fecit redemptionem plebis suae, quia adjuvabit in viâ salutis. Benedictus Dominus die quotidie, prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum, quia docet contra hostes spirituales pugnare. Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium, &c. quia munera largitur, condonat peccata, &c.

Quartus est, Communicationis, quasi consilium apud Deum quærendo, ad cognoscendum aliquid ab ipso, V. G. quis sit ad

cælum

caelum perventurus. Domine quis habitabit in tabernaculo tue? aut quis requiescet in monte sancto tuo? quid possit Deo præstare obsequium. Quid faciam tibi O custos hominum? quid gratitudinis loco exhibere, Quid retribuam tibi pro omnibus, qua retribuisti mihi! quidnam possit respondere in die iudicii. Quid faciam cum surrexeris ad iudicandum Deus? & cum quaesieris, quid respondebo tibi? quam ratione domare possit proprias passiones, habitus vitiorum extirpare, talem vel talem virtutem exercere &c. & hoc fieri poterit per modum Dialogi; ac si Deus factis sibi interrogationibus responderet, & dum novus homo quaestio-

nes proponit nova quoque Deus
responſa tribuat, &c.

Quintus est *Confessionis*, ſive
quod à Deo exauditus dona peti-
ta obtinuerit. *Quoniam tu Deus
meus exaudiſti orationem meam.
Quod ad dignoſcendum bonum
& malum lumen impetrarit.
Quoniam tu illuminas lucernam
meam Domine. Quod Dux, ſpes
fortitudo in viâ ſalutis ipſi fuerit:
Dum anxietur cor meum deduxiſti
me quia factus es ſpes mea, turris for-
titudinis à facie inimici. ſive pro-
prietarum miſeriarum; Non eſt ſa-
nitas in carne mea, quoniam iniqui-
tates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum,
Circumdederunt me mala, quorum
non eſt numerus, quoniam iniquita-*

tem meam ego cognosco, sive millies infernum se promeruisse; ne nimiam quidem gratiam dignum esse: illustrationibus atque auxilijs divinis non respondere, non apprehendere se nec intelligere ut deberet, in quo verum bonum consistat: omnes potentias suas destructas esse &c.

Sextus est, *Confortationis*, confortando animam ut expectet Dominum, si quando venire tardet. *Expecta Dominum, & custodiam eius, & exaltabit te, ut hereditate capiat terram: si moram fecerit expecta eum, quia veniens veniet, & non tardabit. ut speret in Deo. Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me? spera in Deo, quoniam*

adhuc confitebor illi. ut cum patientiâ labores, & desolationes suscipiat, exemplum Christi & Sanctorum adducendo, atque ostendendo, non fore ut à Deo deseratur. Nunquid in eternum proiciet Deus! aut non apponet ut complacitior sit adhuc, aut obliviscetur misereri Deus? &c.

Septimus est Detestationis, pigritiam propriam, peccata, & imperfectiones detestando: Non veniat mihi pes superbie, & manus peccatoris non moveat me; iniquitatem odio habui & abominatus sum: conventus malignorum. odivi Ecclesiam malignantium, & cum impiis non sedebo declinate à me maligni, & scrutabor mandata Dei mei: discedi-

te à me omnes, qui operamini iniquitatem, obiecta à Dæmone proposita, ut honores & dignitates mundanas, carnis delicias, omnia quæ non sunt Deus, nec ad Deum spectant contemnendo. Quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? Deus cordis mei, pars mea Deus in eternum.

Octavus Dubitationis, dubitando apud semetipsum quid tandem faciendum? amplectendumne objectum aliquod, vel fugiendum? quale de se supplicium sumere debeat, quod par esse possit negligentia suæ circa bonum commissæ: quid à Deo expectare auxiliij, cui tam malè servivit: ecquisnam salvari pos-

fit, si tam rigide procedatur, & tam pauci suæ obligationi satisfaciant: *Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi? à quo expectandus sibi necessarius ad resistendum hostilibus impugnationibus succursus. Quis consurget mihi adversus malignantes, aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem? à quo in locum aliquè securum fit deducendus. Quis deducet me in civitatem munitam? à quo in cœlum elevandus. Quis dabit mihi pennas sicut columbe, & volabo, & requiescam? à quo gratiam ad cognoscendum & inveniendum Deum impetraturus. Quis mihi tribuat, ut cognoscam &*

Inveniam illum, & veniam usque ad
solum eius?

Nonus est exhortationis, seme-
t ipsum exhortando, ut necessita-
tes suas Deo aperiat: Revela Do-
mino viam tuam, & spera in eo, &
ipse faciet. Strenue se gerat. Virili-
ter age, & confortetur cor tuum, &
sustine Dominum. ut delectatio-
nem in Deo quærat. Delectare in
Domino, & dabit tibi petitiones cor-
dis tui. ut bonum operetur, & in
statu suo, si bonus sit, constanter
perseveret; Spera in Deo & fac bo-
nitatem & inhabita terram, & pas-
ceris in divitiis eius. ut omnem
suam cogitationem in Deo defi-
gat. Iacta super Dominum curam
tuam, & ipse te eruet. ut quæ-

cunque ad perfectionem perti-
nent, quantumvis difficilia & la-
boriosa libenter amplectatur; ut
cum Deo ceteris officijs & servi-
tijs, dum continuus ab illo affici-
tur beneficijs. &c.

Decimus est *Fiducia*, confiden-
do in Deo, quod vires hostium
sit debellaturus; *Non timebo millia
populi circumdantis me: quoniam tu
percussisti omnes adversantes mihi.
Dominus illuminatio & salus mea
quem timebo? in te inimicos nostros
ventilabimus cornu, & in nomine
tuo spernemus insurgentes in nobis.
quod iram aliquando sit deposi-
turus, nec minas semper intenta-
tus. Non in perpetuum irascetur
neque in eternum comminabitur.*

Quod

Quod vires ad superandas qual-
vis etiam gravissimas difficulta-
tes sit daturus; *in te eripiar à tenta-
tione; & in Deo meo transgrediar
murum.* quod necessaria quævis
media sit subministraturus, in-
tellectum illuminaturus, volun-
tatem inflammaturus, robur ad
bonum exequendum potentijs
collaturus: &c. interdum etiam
audendo quasi confidere in pro-
pria conscientia, ut in qua nil ma-
li experiatur quod remordeat.
*Domine Deus meus; si feci istud, si est
iniquitas in manibus meis &c. si ab-
scondi quasi homo peccatum meum,
& celavi in sinu meo iniquitatem
meam: si ambulavi in vanitate, &
festinavit in dolo pes meus: si declina-*

vis gressus meus de via, & si secretum
est oculos meos cor meum, & sim
manibus meis adhesit macula &c.

Undecimus est Gratiitudinis,
inquirendo quomodo possit cō-
pensare aliquatenus saltem divi-
na beneficia: *Quid retribuam Do-
mino pro omnibus, quae retribuit mi-
hi: narrando alijs beneficia à Deo
accepta. Venite, audite, & narrabo
omnes, qui timetis Deum, quanta fe-
cit Dominus anima mea. ostenden-
do quod illius beneficia in æter-
num simus commemoraturi. Mi-
sericordias Domini in aeternum can-
tabo: in generatione, & generationem
annuntiabo veritatem tuam in ore
meo; ut in hoc ab amicis adiuve-
tur, gratanter eos invitando:*

Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum. optimum iudicando, si quis in laudando Deo benefactore suo occupetur: Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo Altissime. desiderando maiorem commoditatem ipsum celebrandi: Repletur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. palam confitendo, non esse se sufficientem, ut pro tam multis, tamque præclaris Dei donis satis se gratum exhibeat.

Undecimus est Humiliatio nis, vilem se æstimando: Ego autem sum vermis, & non homo: oppro-

brium

brium hominum, & abiectio plebis, confitendo paupertatem suam, Ego autem mendicus sum, & pauper. &c. de propria fortitudine & viribus diffidendo: Non in arcu meo sperabo, & gladius meus non salvabit me: ad nihilum se suum reducendo: Ego ad nihilum redactus sum, & nescivi. tribulationes quas patitur proprijs defectibus adscribendo: priusquam humiliarer ego deliqui. bonum sibi esse iudicando, quod humiliatus fuerit: Bonum mihi, quia humiliasti me, indignum se reputando, qui ad conspectum Dei admittatur, qui illuminetur, qui in oratione affectus sensibiles experiatur, qui consolationibus visitetur. &c.

Decimus tertius *Invitationis*
Dei, ne sui obliviscatur: Exurge
Domine Deus; exaltetur manus tua:
ne obliviscaris pauperum, ut citò ve-
niat, Veni Domine, & noli tardare,
ut animam visitet. Deus virtutum
convertere: respice de cælo, & visita
vineam istam, ut ex periculis eripiat.
Excita Domine potentiam tuam, &
veni, ut salvum facias me. Creatu-
rarum omnium, ut Deum laudent,
& benedicant. Benedicite omnia
opera Domini Domino: laudate &
superexaltate eum in secula. Animæ
sue, ut virtuti se dedat, ut memor
sit Dei, cæli, sui ipsius; ut ad Deum
tanquam centrum suum se con-
vertat. Convertere anima mea in re-
quiem tuam, quia Dominus benefecit

tibi.

tibi. Angelorum, hominum, creaturarū omnium, ut veniant & videant, quam turpiter ipse animam suam maculaverit; quam perversa, & statu suo indigna opera fecerit &c. quam profundè se Deus propter hominem humiliaverit, quousque Regem gloriæ imperfectiones & peccata nostra deduxerint; quam malè illum tractaverint &c. ut ipsum iuvent, quatenus ex parte saltem debito suo satisfacere & pro tam multis gratiarum donis, quæ à divina bonitate tam liberali manu accepit, respondere valeat.

Decimus quartus est *Laudationis*, exaltando potentiam & sapientiam Dei *Magnus Dominus*

noster,

noſter, & magna virtus eius, & Sa-
pientia eius non eſt numerus. præcel-
lentiam operum eius. Magna ope-
ra Domini, exquiſita in omnes volun-
tates eius. infinitam eius miſeri-
cordiam: Miſericors, & miſerator
Dominus, patiens & multum miſeri-
cors: ſuavis Dominus univerſis: & mi-
ſerationes eius ſuper omnia opera eius.
Iuſticiam eius & æquitatem: Quo-
niam rectus Dominus, & non eſt ini-
quitas in eo, extollendo continuã
illam Angelorum in laudando
Deo occupationem, eorundem-
que in obediendo promptitudi-
nem: de prædicando caritatem
Apoſtolorum, patientiam & for-
titudinem Martyrum, perſeve-
rantiam, & Conſtantiam in bo-

no Confessorum, puritatem Vir-
ginum, pœnitentiam & solitudi-
nem Anachoretarum, quorum
comparatione ipse hactenus ni-
hil statu suo dignum, nihil tot
gratiarum donis proportiona-
tum egit &c.

Decimus quintus est *Com-Mi-
nationis*, sibi ipsi, sive Dei, sive pro-
prio nomine pœnam aliquam
comminando, quia non facit
quod debet, nec serio aliquando
se convertit. *Nisi conversus fueris,
gladium suum vibrabit, arcum suum
tetendit & paravit illum, &c.* intel-
lectui quia curiosus; voluntati
quia terrenorum amans; memo-
riæ, quia Dei immemor. *Intellige
hæc, quæ oblivisceris Deum, ne quando*

rapiat,

rapiat, & non sit qui eripiat. phan-
tasiæ quia vaga; oculis quia im-
modesti & incompositi, linguæ,
quia præceps & dolosa: Dilexisti
omnia verba precipitationis lingua
dolosa; propterea Deus destruet te in
finem; evellet te. &c. summa omni-
bus potentijs & sensibus, quia
non se totos divino impendunt
obsequio, Deum quasi rogando,
ut illos puniat. Decimus sextus
est Narrationis, narrando quid
pro Deo fecerit. Annuntiavi iusti-
tiam tuam in Ecclesia magna, &c.
Iustitiam tuam non abscondi in corde
meo. veritatem tuam & Salutare
tuum dixi. Constantiam in adver-
sitatibus conservatam. Dedisti nos
tanquam oves escarum &c. posuisti

nos opprobrium vicinis nostris. &c.
 hac omnia venerunt super nos, nec ob-
 liti sumus te. &c. & non recessit re-
 tro cor nostrum. &c. quæ alias sibi
 Deus præstitit. Deus docuisti me à
 iuventute mea. & usque nunc pro-
 nunciabo mirabilia tua quæ alijs in
 ipso confidentibus Deus præsti-
 tit: In te speraverunt patres nostri:
 speraverunt & liberasti eos: ad te cla-
 maverunt, & salvi facti sunt: in te
 speraverunt, & non sunt confusi sin-
 gulariter illa quæ idiotis, ætate,
 sexu, viribus infirmis &c. contu-
 lit, perfectè illos instruendo, &
 vires ad multa ardua & præclara
 opera virtutis suppeditando.
 &c.

Decimus septimus Negationis

audiri.

neganda

negando se commisisse illud,
propter quod Deus videtur
nolle exaudire preces ipsius V. G.
malæ Societati adhæsisse: *Non sedi
cum concilio vanitatis, & cum iniqua
gerentibus non introiui: non habita-
vit in medio domus meæ qui facit su-
perbiam: qui loquitur iniqua non di-
rexit in conspectu oculorum meorum.
protestando non habere se illam
vitæ sanctitatem, nec passiones
aut carnem ita subjectas, ut fortè
alijs videtur. Non est Sanitas in car-
ne mea, non est pax osibus meis &c.
non tacuisse misericordiam Do-
mini, cum de eâ loquendum es-
set, Non abscondi misericordiam
tuam & veritatem tuam à concilio
multo. non confidere proprijs vi-
ribus*

ridus ac ingultra: Non enim in ar-
cu meo sperabo, & gladius meus non
salvabit me. non commisisse se de-
lictum aliquod, unde pœnam
mereatur. Neque iniquitas mea ne-
que peccatum meum, Domine, sine
iniquitate cucurri & direxi. non ha-
buisse se malam intentionem.
Non proponebam ante oculos meos
rem iniustam: non adhesit mihi cor
pravum. &c. non fuisse sibi infli-
ctam pœnam delictis parenti.
Non secundum peccata mea fecit mi-
hi, neque secundum iniquitates meas
retribuit mihi. non esse se ullo ho-
nore vel gloria dignum: Non mi-
hi Domine, non mihi, sed nomini tuo
da gloriam non magnificè de seip-
so sensisse, nec in corde se aliis

præpotuisse: Domine non est exal-
tatum cor meum neque elati sunt o-
culi mei. Neque ambulavi in magnis
neque in mirabilibus super me. non
se obligationi suæ satisfecisse,
prout aliquibus forte videtur
&c.

Decimus octavus est Oblatio-
nis, totum se Deo in servum of-
ferendo: O Domine quia ego servus
tuus, & filius ancilla tuæ suscipe ser-
vum tuum in bonum. Suscipe me se-
cundum eloquium tuum, & non con-
fundas me ab expectatione meâ. ut
iumentum ad omne obsequium
divinæ Maiestati præstandum
semper fore paratum: ut iumen-
tum factus sum apud te, & ego sem-
per tecum, omnia sua Deo offe-

K

rendo,

rendo, intellectum, memoriam, voluntatem, cor, linguam, operationem, &c. monstrando se promptum ad exequendū, quidquid in & extrā illam meditationem Deus illi ostenderit: propensum se exhibendo ad imitandum Christum Dominum quantum erit possibile; ad sustinendum quidvis pro amore Dei sui &c. Quoniam ego in flagella paratus sum: Domine tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire, ad inquirendum omnia media ipsi placendi, & præcepta eius observandi. Paratus sum, & non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

Decimus novus est Obsecratio

nis, instanter à Deo per immen-
sum eius amorem & misericor-
diam postulando, ut illos affe-
ctus, & dona, gratiæ largiatur,
quæ sive ad propriam sive proxi-
morum utilitatem desiderat.
Convertere Domine, & eripe ani-
mam meam: saluum me fac propter
misericordiam tuam, Exaudi me Do-
mine, quoniam benigna est misericor-
dia tua. Secundum multitudinem
miserationum tuarum respice in me.
Secundum misericordiam tuam me-
mento mei tu propter bonitatem tu-
am, Domine: per sanctissimum &
ineffabile nomen eius: propter no-
men tuum Domine, propitiaberis pec-
cato meo, multum est enim. Adiuva
nos Deus Salutaris noster, & propter

gloriam nominis tui libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. &c. per gratissima dilectissimi filij eius merita. Respice in faciem Christi tui. per puritatem & Sanctitatem Beatissimæ Virginis & alia huiusmodi, quorum respectu existimat movendum Deum, ut quod petit ipse, concedat.

Vigesimus est, petitionis, simplicis quidem, sed tamen ferventis, petendo pro se & alijs favores omnes, quos desiderat. E. G. modo petendo ut exaudiat. Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam auribus percipe. modo ut succurrat. intende in adiutorium meum, Domine Deus salutaris

mea.

mea. modò ut illuminet. Illumina
oculos meos ne unquam obdormiam
in morte. Emitte lucem tuam, & ve-
ritatem tuam. modò ut cor & spi-
ritum ipsius renovet: Cor mun-
dum crea in me Deus, & Spiritum
rectum innova in visceribus meis:
modò ut gressus suos in viam sa-
lutis dirigat. Dirige in conspectu tuo
viam meam, dirige me in veritate
tuâ, & doce me. Legem pone mihi
Domine in viâ tuâ, & dirige me in
semitam rectam. Vias tuas Domine
demonstra mihi, & semitas tuas edo-
ce me, modò ut divinam suam vo-
luntatem doceat. Doce me facere
voluntatem tuam, quia Deus meus es
tu. Domine quid vis me facere? modò
ut linguam ipsius custodiat: pone

Domine custodiam ori meo, & ostium
 circumstantia labii mei. modò ut
 oculos ipsius à vanitate divertat:
 Averte oculos meos, ne videant vani-
 tatem. modò ut intellectum sibi
 largiatur ad capienda quæ bona
 sunt: Da mihi intellectum, & scruta-
 bor legem tuam, da mihi intellectum,
 ut sciam testimonia tua, modò ut
 in bonis propositis confirmet.
 Manda Deus virtuti tuæ, confirma
 hoc Deus, quod operatus es in me,
 modo alia pro necessitatibus pro-
 priis & desideriis, &c.

Vigésimus primus est Propositi,
 promittendo, & proponendo
 coram totâ cœlesti curiâ, om-
 nia se facturum, quæ sive cog-
 novit, sive cognosceret fore è

gloria divinā: frequēter divinam
bonitatem, & misericordiam lau-
daturum. Confitebor Domino secun-
dum Iustitiam eius, & psallam nomi-
ni Domini Altissimi, laudabo nomen
Dei cum cantico, & magnificabo eum
in laude. mandata eius semper im-
pleturū: Custodiam legē tuā semper
in seculum, & in seculū seculi. Iuravi
& statui custodire iudicia Iustitiae tuae,
opera quaedā voluntaria, nulla le-
ge praecepta facturum: voluntariē
sacrificabo tibi, & Confitebor nomini
tuo, Domine, quoniā bonum est. Vitia
Se carnē persecuturum: persequar
inimicos meos & comprehendā illos,
& non convertar donec deficient.
summo manē orationi vacatu-
rum: In matutinis meditabor in te:

manè astabo tibi, & videbo, quoniam
non Deus volens iniquitatem tu es.
de mirabilibus Dei locuturum;
narrabo mirabilia tua: letabor &
exultabo in te, confitebor Domino ni-
mis in ore meo; in medio multorum
laudabo eum: Narrabo nomen tuum
fratribus meis in medio Ecclesie lau-
dabo te. Speraturum in Deo,
nec quicquam reformidaturum:
si consistant adversum me castra non
timebit cor meum: si exurgat adver-
sum me praelium, in hoc ego sperabo.
nunquam à subiectione Dei re-
cessurum. Ipse Deus meus, & sal-
vator meus, adiutor meus, non emi-
grabo. promissiones Deo factas
impleturum, reddam tibi vota mea,
qua distinxerunt labia mea, vota mea

Domino

Domino reddam, coram omni populo eius. &c. aliqua ad profectum suum spiritualem pertinentia perfecturum. &c.

Vigesimalis secundus est proso-
poeia, modò fingendo quasi
deus contra ipsum querelas in-
stituatur. Populus quem non cognovi,
servivit mihi: in auditu auris obedi-
vit mihi. Tu verò repulisti, & despe-
xisti; quomodo facta es meretrix civi-
tas fidelis, plena iudicii? quomodo ob-
scuratum est aurum, mutatus est co-
lor optimus. modò quasi ipsi ex-
probret perverlos mores, & in-
gratitudinem: Quare tu enarras
iustitias meas, & assumis testamen-
tum meum per os tuum? Tu verò odi-
sti disciplinam, & proiecisti sermo-

nes meos retrorsum : quid est ? quod debui facere vinea mea , & non feci ei ? an quod expectavi , ut faceret uvas , & fecit labruscos ? modò quasi reprehendat , eo quod vanitates sectetur , &c. Fili hominis , ut quid diligis vanitatem , & quaeris mendacium . modò quasi adhortetur ad laudandum Deum . Im-mola Deo sacrificium laudis , & redde altissimo vota tua . modò quasi suum ipsi auxilium promittat . invoca me in die Tribulationis ; eruam te , & honorificabis me , &c. modò imaginando sibi , ac si sanctus aliquis in hac vel illâ virtute eximias doleat , quod non imitetur : modò ac si Diabolus exulter , quia potius

ipsum

ipsum quam Deum sequatur, det
locum ipsius suggestionibus, si-
nat se ab ipso induci in pecca-
tum, in teporem, &c. modò
fingendo, quod virtutes ipsæ
si loqui possent, meritò conque-
rerentur, non esse se in pretio
& honore quo deberent, &c.

Vigesimus tertius est *Querela*,
tantum sibi, cum debitâ nihilo-
minus reverentiâ & humilitate,
tribuendo, ut quasi de Deo queri
audeat, quòd nimium excrevere
sinat tribulationes suas. *Domine*
quid multiplicati sunt, qui tribulant
me multi insurgunt adversum me,
quod longè ab ipso recesserit. ut
quid, Domine recessisti longè, despicias
in opportunitatibus, in tribulatione?

quod ipsius obliviscatur, & non respiciat. usquequò Domine, oblivisceris me in finem? usquequo avertis faciem tuam à me? susceptor meus, quare oblitus es mei? quare faciem tuam avertis? oblivisceris inopia mea, & tribulationis meae? quod nimis tarde ipsius miseriam respiciat: Domine quando respicies: ubi sunt misericordiae tuae antiquae, Domine? quod nimis se durum ad exaudiendum præbeat: Domine Deus virtutum, quousque irasceris super orationem servi tui? quod preces ipsius repellat; ut quid Domine repellis orationem meam? ut quid Deus reputasti in finem? quod differat ignoscere. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam

meam? quod videatur ipsi exhibere te quasi crudelem: Clamo ad te, & non exaudis me: asto, & non respicis me, mutatus es mihi in crudelem, & in duritiâ manus tua adversaris mihi. quod à peccatis ipsum non liberet. Cur non tollis peccatum meum? & quare non auferis iniquitatem meam? alias contra seipsum lamentando, quod non sit stabilis in propositis, in resistendo tentationibus, in fugiendis peccandi & Deum offendendi occasionibus. subindè contra carnem, quod frequenter ad malum stimulet, alias contra diabolum, quod nimis importunè suis ipsum suggestionibus vexet, alias contra homines, quod ipsum ad

L

pecca-

peccatum sollicitare non cōsent.
&c.

Vigēsimus quartus est *Reddi-
tionis gratiarum*, gratias agendo
divinæ bonitati, pro tantis bene-
ficijs ipsi præstitis, & promissio-
nibus factis, pro benignâ audien-
tiâ læpius consâ; pro lumine
& affectibus in meditatione
communicatis &c. excitando a-
nimam suam ad benedicendum
Deo pro obtentâ peccatorum
veniâ, & varijs donis gratiarum.
*Benedic anima mea Domino. & noli
oblivisci omnes retributiones eius: qui
propitiatur omnibus iniquitatibus
tuis. &c.* animo grato commemo-
rando, quod à Deo exauditus
fuerit. *Confitebor tibi Domine, quo-*

niam

nam audisti verba oris mei: benedictus es, Domine qui non amovisti orationem meam, & misericordiam tuam à me. Pater gratias ago tibi, quoniam audisti me. &c.

Vigentesimus quintus est Reprehensionis, seipsum reprehendendo, tanquam indevotum, ingratum, durum; post tanta beneficia, tanta auxilia, tantos stimulos, tanta lumina &c. tanquam vitis deditum, & in ipsis gloriantem. quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate, tanquam vanum, & duplici longâ utentem. Vsq; quo loqueris talia, & Spiritus multiplex sermonis oris tui? tanquam amatorem rerum frivolatarum & noxiarum. Vsq; quo

diligis infantiam, & stultus ea, qua
 tibi sunt noxia, cupis? quare se-
 duceris ab aliena, & foveris in si-
 nu alterius? tanquam pigrum:
 Vsq̄uequo piger dormies? quando
 consurges è somno tuo? tanquam su-
 perbum. Quid te elevat cor tuum?
 quid timet contra Deum Spiritus
 tuus. &c.

Vigefimus Sextus est sollicita-
 tionis, sollicitando & instando
 apud Deum, ut citò in adiuto-
 rium veniat: *inclina ad me aurem
 tuam: accelera ut eruas me. Adiutor
 meus, & protector meus es tu: Deus
 meus ne tardaveris. Exurge, quare
 obdormis, Domine? exurge & ne re-
 pellas in finem: ut ipsum ab inimi-
 cis & malâ Societate liberet.*

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, & ab insurgentibus in me libera me; eripe me de operantibus iniquitatem & de viris sanguinum salva me, instando apud Beatissimam Virginem ut ipsi favores impetret. &c. Sanctos, ut in necessitatibus subveniant; ut Dei gloriam procurare iuvent: Afferte Domino gloriam & honorem: Afferte Domino gloriam nomini eius. urgendo animam suam, ut tempestivè bonum, quod proposuit, exequatur; quamprimum occasiones labendi in defectum aliquem fugiat. &c.

Vigesimalis Septimus *Estimatio* nis, ostendendo pluris nos aestimare Dei misericordiam,

quam ipsam vitam: Melior est misericordia tua super vitas pluris facere vel unius diei commorationem in Domo Dei, quam mille annis habitare alibi: Melior est dies una in atriis tuis super millia, in pretio habere consolationes celestes præ terrenis: Meliora sunt ubera tua vino, magis dulces iudicare Sermones Dei, quam omnes delicias mundi: quam dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel ori meo, feliciorum unius Iusti indigentiam ducere, quam multorum peccatorum rerum omnium abundantiam. Melius est modicum iusto, super divitias peccatorum multas. Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate. po-
tio.

tiorem habere immittam a Deo, qui nos diligit aduersitatem, quam promissam à Dæmone qui odit prosperitatem: *Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis.* præponere gratiam & amicitiam Dei omni hominum favori; magis amabilem ducere virtutem quantumvis difficilem, quam peccatum licet facillimum. &c.

Vigésimus Octavus *Taxationis*, sibi ipsi taxando, seu statuendo pœnam aliquam, si debito suo non faciat satis; si proposita non exequatur; si Dei & cœlestis gloriæ non recordetur; *si oblitus fuero tui, oblivioni detur dextera mea. adhereat lingua*

mea faucibus meis, si non memine-
 ro tui: si non meminero Ierusalem in
 principio letitiae meae. taxando si-
 militer & determinando tem-
 pus. V. G. si hodie, si intra bi-
 duum. &c. non fecero hoc vel illud:
 hanc vel illam passionem non vicerō,
 hoc vel illud propositum executus non
 fuero, Deus me hoc vel illo modo pu-
 niat. &c. taxando praeterea mo-
 dum attendendi ad orationem,
 vitiorum extirpationem, virtu-
 tum exercitationem, & determi-
 nando sibi ipsi talem vel talem
 poenitentiam si hoc vel illud, ta-
 li vel tali modo non perficiat.
 &c.

Vigésimus nonus est vituperationis, detestando propriam in re-

bus bonis cœcitatem; nimiam
carnis in malis & indifferentibus
prudentiam, pigritiam in exe-
quendis bonis propositis, mali-
tiam in abutendâ Dei misericor-
diâ, & gratiâ. &c. exiguum iudi-
cium in complacendo sibi de pec-
catis, & imperfectionibus, quæ
sunt ipsius ruina. *Hæc via mea scâ-
dalum mihi, & postea in ore meo
complacebo, in eo quod sensualita-
tem sequendo, & passiones pro-
prias, bestiis sese assimilaverit:
Cum in honore essem, non intellexi:
comparatus sum iumentis insipienti-
bus, & similis factus sum illis. dete-
stâdo Diaboli dictamina, & obie-
cta ab ipso repræsētata aversâdo
cōtemnendo illici menta mun-*

di & carnis, tanquam res nō solū
Deo; sed etiam rationi humana,
& propriæ salutis contrarias. &c.
Trigelimus. Zeli, cum sancta
quâdam impatientiâ, ostenden-
do, se non posse ferre peruersum
malorum agendi modum. propter
quid irruavit impius Deus? dixit e-
nim in corde suo: non requies. Usque
quo Deus improperabit inimicus? ir-
ruat adversarius nomen tuū in fine?
admirando quod eos Deus tole-
ret, eundemq; incitando ne ferat
ulterius. Deus quis similis tibi? ne ta-
ceas, neque compeſcaris Deus. osten-
dendo nō se posse pati ut glorie-
tur de malo: Usquequo peccatores
Domine, usquequo peccatores gloria-
buntur indignâdo sibi, quod ani-

ma sua & potentia Deo rebellēt:
nonne Deo subiecta erit anima mea,
optando ut successu careant insi-
diæ inimicorū spiritualiū suorū.
decidant à cogitationibus suis; secun-
dum multitudinem impietatū eorum
expelle eos ut ex orbe maledicentia
& cœtera vitia eijciātur. Disperdat
Dominus universa labia dolosa, &
linguā magniloquā ut inimici Dei
proscribantur: Exurgat Deus, &
dissipentur inimici eius. ut malum
quod alteri præpararunt in ipsos,
met recidat: Veniat illi laqueus, quē
ignorat, & captio quam abscondit ap-
prehendat ipsū. & c. ut ne memoria
quidē vitiorū ulla remaneat, nec
imperfectio, nec malotum:
Dispereat de terra memoria eorū & c.

Alij adhuc modi adhuc finem adduci possent, V. G. Accusationis, Invocationis, Protestationis, pura necessitatum propositiois, Resignationis, Provocationis Diaboli, mundi, & carnis ad certamen. &c. quibus pro occasione utuntur S. Augustinus in suis meditationibus, & soliloquijs, S. Bernardus in suis item meditationibus, & alij; sed quia nemo est tam durus, qui adhibito uno aut pluribus ex suprapositis nō moveatur, non est opus in hac materia fusiores esse. Hoc tamē moneo, maiorem partem Sententiarum, & locorū S. Scripturæ pro exemplis horum modorum à nobis adductorum servire posse pro

oratio-

orationibus iaculatorijs sæpè per diem repetendis, quod Magistri vitæ spiritualis suadere solent, prout quis se adhuc vel illum affectum movere, hoc vel illo modo voluerit, & quidem magno fructu in ordine ad meditationem benè faciendam.

Praxis Supradictorum modorum.

NON ORITAM tamen proponere exemplum aliquod horum modorum practicum, ultra illa quæ suprâ ex S. Scriptura attuli, ut ad illius similitudinem affectus suos dilatate possit, & unum modum alteri connectere, qui meditaturus est, itaque